

Gaver, til hvilke han er uberettiget, foreslaaet som Straf Embedsfortabelse og under skjærpende Omstændigheder tillige Fængsel, ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, eller Forbedringshunsarbejde, og er det herved fremdeles en Forudsætning, at han ikke ved Gaven har ladet sig bestikke til at begaae nogen Uretfærdighed eller til at affige en bevidst uretfærdig Dom; i saa Fald bør nemlig en meget strengere Straf anvendes ifølge den efterfølgende § 118, i hvilken det Tilfælde omhandles, at en Dommer i sin Dommervirksomhed, forsættlig gjør sig skyldig i nogen Uretfærdighed, hvad enten dette nu stæer for Benge eller Betaling eller af andre Grunde. Under Dommervirksomheden indbefattes iøvrigt selvfølgelig ikke blot Afgifelsen af egentlige Domme, men ogsaa alle de Forretninger, der ifølge Lovgivningen maae betragtes som judicielle (Fogeds-, Auktions- og Skiftesforretninger). Af Hensyn til at det tør forventes, at Rævningsinstitutionen i en ikke fjern Fremtid vil blive indført i Kongeriget, har man derhos formeent, at der ogsaa burde gives Straffebestemmelser for den Rævning, der i sin Virksomhed som saadan ulovlig fordrer eller modtager Gaver; der bliver her naturligviis ikke Tale om Embedsfortabelse. — noget Andet er det, at den Paagjældende maa blive uærbig til at opføres paa Rævningelisten — men Straffen bør formeentlig sættes, ligesom den eventuelle Tillægsstraf for den beftiktede Dommers Vedkommende, til Forbedringshunsarbejde eller Fængsel, uden at det dog ansees nødvendigt at begrænse den sidste Straf ved noget Minimum. Fremdeles maa uden Tvivl endog det blotte Forsøg paa at indvirke paa en Dommer eller en Rævning ved at hde eller at tilhde ham Gaver ansees som en saa grov Krænkelse af Retens Værdighed, at der herfor bør foreskrives en Straf, der ikke kan blive ringere end Fængsel, navnlig altsaa ikke Bøder, og Strafbarheden af dette Forhold bør formeentlig ikke her, som med Hensyn til andre Embedsmænd, indskrænkes til det Tilfælde, at Gaven hdes eller tilhdes for at formaae den Paagjældende til en positiv Krænkelse af sin Embedspligt eller til at gjøre Uret. Udkastets § 116 foreslaaer derfor i Almindelighed for den, der bestikker

eller søger at bestikke en Dommer eller en Rævning Straf af Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder af Forbedringshunsarbejde indtil 2 Aar. Naar her er gjort den Tilføjning „foraauidt Gjæringen ikke efter andre Bestemmelser maatte medføre høiere Straf“, siges herved navnlig til, at den, der ved Bestikkelse formaaer eller søger at formaae en Dommer til som saadan at gjøre sig skyldig i Uretfærdighed, som Medophavsmand til denne, eller som den, der har gjort Forsøg paa at bevirke samme, ifølge de almindelige Regler om Straffen for Meddeelsagtighed i, eller Forsøg paa, Forbrydelse efter Omstændighederne maa blive at belægge med en strengere Straf, spaaeset efter Straffebestemmelserne angaaende de Forbrydelse, hvorved et saadant Onde tilspies som det, der skulde bevirkes ved den tilsigtede uretfærdige Dom. Med Hensyn til Udkastets § 118 turde der efter det Ovenførte endnu kun være Anledning til at bemærke, at man har anseet det uforuødent her udtryffeligt at omtale det vistnok hyderst sjældent forekommende Tilfælde, at en Rævning overbevises at have forsættlig gjort sig skyldig i Uretfærdighed, da det dog ikke kan betvivles, at Straffebestemmelsen i § 118 i paakommende Tilfælde analogisk maatte bringes i Anvendelse imod en Saadan. Den Dommer, der ikke med Forsæt men af Uagtsomhed, Uvidenhed eller deslige Aarsager affiger en aabenbart urigtig Dom eller gjør sig skyldig i andre Uretfærdigheder, vil gaae ind under den senere almindelige Bestemmelse i Udkastets § 140, uden at det ansees nødvendigt at optage nogen særlig Bestemmelse derom.

I §§ 119 og 120 omtales Misbrug af Embedsmyndigheden til at øve Tvang eller Vold imod Noget. Den førstomtalte Misbrug, at benytte sin Embedsmyndighed til retsfridig at tvinge Noget til at foretage, taale eller undlade Noget, maa uden Tvivl i og for sig ansees som en grovere Forbrydelse end den i § 120 omtalte, nemlig Anvendelse af Hug, Slag eller anden Vold under Udøvelsen af en Embedsvirksomhed, foraauidt i sidstnævnte Tilfælde det, der tilsigtes bevirket ved Volden, maastee er noget i og for sig rigtigt, medens naturligviis de anvendte Midler ere ulovlige,